

Sygn. akt IV Ua 20/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SSO Elżbieta Wojtczuk

Sędziowie: SO Katarzyna Antoniak (spr.)

SO Jacek Witkowski

Protokolant st.sekr.sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku A. P.

przeciwko (...) Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w R.

o prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku pozostającego w związku ze służbą w Policji

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 20 lutego 2015r. sygn. akt IV U 208/14

I. oddala apelację;

II. zasądza od (...) Komendanta Wojewódzkiego Policji w R. na rzecz A. P. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

Sygn. akt: IV Ua 20/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Siedlcach zmienił decyzję (...) Komendanta Wojewódzkiego Policji w R. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej A. P. kwotę 10 560 złotych tytułem jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku pozostającego w związku ze służbą w Policji, a pozostałym zakresie odwołanie oddalił, ponadto zasądził od (...) Komendanta Wojewódzkiego Policji w R. na rzecz ubezpieczonej A. P. kwotę 77 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego

Rozstrzygnięcie to było wynikiem następujących ustaleń i wniosków Sądu Rejonowego:

Decyzją nr (...) z 11 grudnia 2013r. (...) Komendant Wojewódzki Policji odmówił A. P. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku w związku ze służbą w Policji, powołując się na to, że zdarzenie z udziałem ubezpieczonej z 10 czerwca 2009r. nie pozostaje w związku z pełnieniem służby w Policji.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona wniosła o jej zmianę i przyznanie jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku w związku ze służbą w Policji. Podniosła, że pełni służbę w Komendzie Powiatowej Policji w S.. Pod koniec maja 2009r. Kapelan Garnizonu (...) poprosił ją o wzięcie udziału w celebracji uroczystości związanych z dziesiątą rocznicą wizyty apostolskiej J. P. II w D.. Miała ona wystąpić w mundurze, reprezentując policjantów Diecezji D.. Komenda Powiatowa Policji otrzymała oficjalne zaproszenie na te uroczystości. Kapelan zwrócił się następnie do Komendanta Powiatowego Policji w S. o zgodę na wystąpienie A. P. na uroczystościach w stroju służbowym jako przedstawicielka służb mundurowych i otrzymał taką zgodę. Została ona poinformowana, że uzyskała zgodę od przełożonego na udział w uroczystościach w umundurowaniu służbowym i podróż samochodem służbowym z innymi funkcjonariuszami. Wskazała, że w dniu 10 czerwca 2009r. oficjalnie korzystała z urlopu wypoczynkowego, ale dopiero od godziny 12.00. W godzinach popołudniowych udała się na uroczystości do D., gdzie wystąpiła w stroju służbowym i odczytała jedną z modlitw. W drodze powrotnej samochód, którym podróżowała uległ wypadkowi, wskutek którego doznała licznych obrażeń ciała. Podniosła, że dwukrotnie wносиła zastrzeżenia do treści protokołu powypadkowego, które nie zostały uwzględnione i zdarzenia nie uznano za pozostający w związku ze służbą w Policji. Jednakże jej zdaniem brała udział w uroczystościach w D. jako przedstawicielka Policji, w interesie służby, gdyż reprezentowała tam wszystkich policjantów Diecezji D.. O celu i charakterze uroczystości był powiadomiony jej przełożony i wyraził zgodę na jej udział w niej, dotarcie na miejsce służbowym samochodem wraz z oficjalną delegacją. Podniosła, że dla każdej osoby, która ją widziała na uroczystościach musiało być naturalne, że reprezentuje Policję. Wykonywała więc wówczas czynności na rzecz całej grupy zawodowej policjantów i pozostawało to w związku z pełnieniem służby. Zaznaczyła, że w uroczystości brała udział w mundurze wyjściowym, który nosi się podczas wystąpień w charakterze przedstawiciela Policji na oficjalnych wydarzeniach. Podkreśliła również, że w przeszłości kilkakrotnie występowała na uroczystościach liturgicznych w D. jako przedstawicielka Policji i zawsze miała wtedy służbę. Delegował ją do tego komendant, na uroczystości podróżowała służbowym autem jako przedstawicielka Policji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

W piśmie procesowym z 6 lutego 2015r. ubezoieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie jej jednorazowego odszkodowania w kwocie 30 000 złotych, z ustawowymi odsetkami od 21 lipca 2009r. do dnia zapłaty i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy ustalił, że ubezpieczona A. P. jest funkcjonariuszem Policji i pełni służbę w Referacie Dochodzeniowo-Śledczym Wydziału Kryminalnego Komendy Powiatowej Policji w S.. Powyższa Komenda otrzymała oficjalne zaproszenie od Biskupa D. na uroczystość 10-lecia pobytu Ojca Świętego J. P. II w D. i Dzień P.. Kapelan Garnizonu (...) Policji ks. A. B. poprosił ubezpieczoną o odczytanie w imieniu funkcjonariuszy Policji „Modlitwy Wiernych” podczas tych uroczystości, na co ubezpieczona wyraziła zgodę. Następnie kapelan poprosił Komendanta Powiatowego Policji w S. W. R. o umożliwienie ubezpieczonej udziału w tych uroczystościach jako jednej z reprezentantów Policji, na co Komendant wyraził zgodę, a w dniu wyjazdu, kiedy sam był nieobecny w pracy, polecił swojemu zastępcy K. S. zabranie ubezpieczonej na uroczystości, jeśli ta zechce jechać. W dniu 10 czerwca 2009r. ubezpieczona pracowała normalnie do godziny 12.00, a od tej godziny miała korzystać do końca dnia pracy z urlopu wypoczynkowego. Urlop ten jednak przerwała i udała się tego dnia na uroczystości do D. służbowym samochodem wraz z dwoma innymi funkcjonariuszami Policji, K. S. i S. T. oraz przedstawicielem Urzędu Miasta S., M. T.. Podczas uroczystości, na których reprezentowane były także inne służby mundurowe, ubezpieczona występowała w mundurze wyjściowym Policji i odczytała „Modlitwę Wiernych”. Po zakończonych uroczystościach około godziny 21.30 delegacja ruszyła samochodem służbowym w drogę powrotną do S., podczas której samochód, którym podróżowali uderzył w przebiegającego przez jezdnię dzika i dachował.

Wskutek wypadku ubezpieczona doznała stłuczenia głowy z wstrząśnieniem mózgu, złamania wybuchowego trzonu kręgu L1 i wyrostka poprzecznego prawego L2 oraz złamania lewego obojczyka, co łącznie stanowi 15% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W przedstawionym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał odwołanie ubezpieczonej za uzasadnione. Wskazał, że zgodnie z art.1 ustawy z 16 grudnia 1972r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji (Dz.U. z 1972r., Nr 53, poz. 345 ze zm.) obowiązującej w dacie wypadku oraz w dacie wydania zaskarżonej decyzji, odszkodowania określone w ustawie przysługują funkcjonariuszowi Policji, który doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby albo wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, jak również rodzinie funkcjonariusza, który zmarł wskutek takiego wypadku lub choroby. Jak stanowi art.2 ust.1 powołanej ustawy za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w Policji uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które zaszło podczas lub w związku:

1. z wykonywaniem obowiązków służbowych albo poleceń przełożonych,
2. z wykonywaniem czynności w interesie służby, nawet bez polecenia przełożonych,
3. z wykonywaniem funkcji lub zadań zleconych przez działające w resorcie spraw wewnętrznych organizacje polityczne, zawodowe albo społeczne,
4. z ratowaniem ludzi lub ich mienia z grożącego niebezpieczeństwa albo ratowaniem mienia społecznego przed zniszczeniem lub zagarnięciem,
5. z udzielaniem przedstawicielowi organu państwowego pomocy przy spełnianiu przez niego czynności urzędowych,
6. z udziałem w pościgu lub ujęciu osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa albo ochroną innych obywateli przed napaścią,
7. z udziałem w czynach społecznych organizowanych w resorcie spraw wewnętrznych,
8. z odbywaniem bezpośredniej drogi do miejsca i z miejsca wykonywania czynności określonych w pkt 1-7.

Sąd Rejonowy wskazał, że nieuzasadnione okazało się stanowisko organu rentowego, że wypadek, któremu uległa ubezpieczona nie miał charakteru wypadku w związku ze służbą w Policji i że jej udział w uroczystościach w D. miał charakter prywatny, a nie służbowy, gdyż nie otrzymała ona polecenia wyjazdu na te uroczystości, nie była członkiem oficjalnej delegacji i nie wykonywała tam swoich obowiązków służbowych. Za bezsporne Sąd Rejonowy uznał, że wypadek, któremu uległa ubezpieczona był zdarzeniem nagłym, wywołanym przyczyną zewnętrzną. Podkreślił, że za wypadek w związku z pełnieniem służby w Policji uważa się również wypadek zaistniały w związku z wykonywaniem czynności w interesie służby, nawet bez polecenia przełożonych i w czasie odbywania bezpośredniej drogi z miejsca wykonywania tych czynności (art.2 ust.1 pkt 2 i 8 ustawy). I taka właśnie sytuacja, w ocenie Sądu pierwszej instancji zaistniała w niniejszej sprawie. Biorąc udział w uroczystościach w D. ubezpieczona działała w interesie służby, gdyż tego dnia razem z innymi funkcjonariuszami reprezentowała Komendę Powiatową Policji w S. oraz całą grupę zawodową policjantów. Ich udział w tej uroczystości miał pozytywny wpływ na wizerunek wszystkich funkcjonariuszy Policji oraz samej instytucji, gdyż oddawał ich zaangażowanie również w ważne lokalnie wydarzenia, w tym przypadku związane z kultem religijnym, podnosił ich rangę i dodatkowo wpływał na utrwalanie pewnej tradycji. Aspekty te podkreślał wyjściowy mundur, który miała na sobie ubezpieczona oraz pozostali członkowie delegacji policjantów. Do wypadku komunikacyjnego z udziałem ubezpieczonej i pozostałych podróżujących z nią osób doszło w drodze powrotnej z uroczystości do siedziby Komendy Powiatowej Policji w S.. Sąd Rejonowy wskazał, że ubezpieczona nie musiała mieć polecenia swojego przełożonego udziału w tej uroczystości i mogła wziąć udział w tym przedsięwzięciu z własnej inicjatywy, co nie odbiera zdarzeniu wypadkowemu zaistniałemu podczas powrotu z tej imprezy charakteru wypadku związanego ze służbą w Policji. Gdyby nie służba w Policji ubezpieczona nie brałaby bowiem udziału w

tym wyjeździe. Została zaproszona na uroczystość dlatego, że jest policjantką i w celu reprezentowania tej grupy zawodowej.

Świadek K. S., w spornym okresie zastępca Komendanta Powiatowego Policji w S. zeznał, że w przypadku udziału policjantów w obrzędach religijnych nie wydaje się im poleceń wzięcia udziału w tego rodzaju wydarzeniu ze względu na kwestie światopoglądowe, a jedynie pyta się takie osoby o zgodę na udział w uroczystościach. Taką praktykę potwierdził świadek W. R., ówczesny Komendant Powiatowy Policji w S.. Na takiej zasadzie w wydarzeniu w D. wzięli udział policjanci S. T. i K. S.. Również do ubezpieczonej nie kierowano żadnego polecenia w tym zakresie. Jej udział w tej imprezie niczym przy tym się nie różnił, jeśli chodzi o związek ze służbą w Policji, od udziału pozostałych delegowanych policjantów i nie ma uzasadnionego powodu żeby różnicować jej sytuację w zakresie prawa do świadczeń wypadkowych z sytuacją pozostałych poszkodowanych w wypadku funkcjonariuszy. Zastępujący nieobecnego tego dnia w pracy Komendanta Powiatowego Policji w S., jego zastępca, przełożony ubezpieczonej K. S. wiedział o tym, że ma ona wziąć udział w uroczystościach i poinformował, że pojedzie na nie z dwoma funkcjonariuszami. Wyraził więc w ten sposób zgodę na jej udział w tym zdarzeniu jako reprezentanta (...) Policji. Delegacja miała mieć bowiem charakter oficjalny, a jej uczestnicy mieli być ubrani w mundury wyjściowe. Siłą rzeczy komendant zgadzał się więc również na skrócenie przez wnioskodawczynię urlopu wypoczynkowego tego dnia.

Reasumując, Sąd Rejonowy uznał, że powyższe okoliczności wypełniają przesłankę wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby w Policji, określoną w art.2 ust.1 pkt 2 i 8 ustawy z 16 grudnia 1972r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji. Zdarzenie to było nagłe, zostało wywołane przyczyną zewnętrzną i doszło do niego w związku z wykonywaniem czynności w interesie służby, podczas odbywania bezpośredniej drogi z miejsca wykonywania tych czynności. W tych okolicznościach Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie ubezpieczonej o wypłatę jednorazowego odszkodowania jest zasadne. Wysokość uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej w związku z przedmiotowym wypadkiem została określona w oparciu o opinie lekarzy chirurga i ortopedy – traumatologa, którzy stwierdzili, że w wyniku wypadku doznała ona stłuczenia głowy z wstrząśnieniem mózgu, złamania wybuchowego trzonu kręgu L1 i wyrostka poprzecznego prawego L2 oraz złamania lewego obojczyka, co łącznie stanowi 15% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Z kolei wysokość przyznanego odszkodowania stanowi iloczyn procentowego uszczerbku na zdrowiu i obowiązującej na datę wydania zaskarżonej decyzji kwoty 704 złotych przysługującej za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, określonej decyzją nr (...) Ministra Spraw Wewnętrznych z 11 kwietnia 2013r. zmieniającej decyzję w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji (Dz.Urz. MSW z 12 kwietnia 2013r. poz.38). Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy na podstawie art.477¹⁴§2 kpc orzekł jak w pkt I wyroku, w pozostałej części odwołanie zawierające żądanie zasadzenia odszkodowania w kwocie 30 000 złotych podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w oparciu o art.98§1 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony oraz §12 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr163, poz.1348).

Od powyższego wyroku apelację wniósł (...) Komendant Wojewódzki Policji w R. zaskarżając go w zakresie pkt I i III i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy ,tj.:

- art.233§1 kpc ze względu na brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego i sprzeczność ustaleń faktycznych z zebraniem materiałem,

- art.328§2 kpc ze względu na pominięcie w uzasadnieniu istotnych dla sprawy faktów oraz dowodów, na których Sąd się oparł, a także przyczyn dla których wybranym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej,

- art.100 kpc ze względu na niezastosowanie tego przepisu oraz art.98§1 kpc ze względu na orzeczenie o kosztach na jego podstawie mimo braku odpowiednich przesłanek.

2. naruszenie prawa materialnego ,tj. art.2 ust.1 pkt 2 i 8 ustawy z 16 grudnia 1972r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji, poprzez przyznanie odszkodowania mimo braku przesłanek.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy, a ponadto o zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja (...) Komendanta Wojewódzkiego Policji w R. okazała się nieuzasadniona i jako taka podlegała oddaleniu.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia i ocenę prawną przedstawione przez Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy nie dopuścił się zarzucanych mu w apelacji naruszeń prawa procesowego i materialnego i zasadnie uznał, że zdarzenie zaistniałe w dniu 10 czerwca 2009r., w którym poszkodowana została ubezpieczona spełnia przesłanki wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby w Policji określone w art.2 ust.1 pkt 2 i 8 ustawy z 16 grudnia 1972r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do początkowych twierdzeń zawartych w uzasadnieniu apelacji co do wewnętrznej sprzeczności wyroku wskazać należy, że twierdzenie to jest nieuzasadnione. Sentencja wyroku Sądu pierwszej instancji jest jasna i nie budzi żadnych wątpliwości. W pkt I wyroku Sąd zmienił decyzję pozwanego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej kwotę 10 560 złotych tytułem jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku pozostającego w związku ze służbą w Policji, a w pkt II oddalił odwołanie w pozostałym zakresie. Nie ulega wątpliwości, że rozstrzygnięcie zawarte w pkt II wyroku dotyczy oddalenia odwołania w zakresie różnicy między kwotą 30 000 złotych dochodzoną przez ubezpieczoną a kwotą jednorazowego odszkodowania ustaloną przez Sąd Rejonowy – w wysokości 10 560 złotych. Taka treść rozstrzygnięcia jest w pełni zrozumiała. Pewna nieścisłość znalazła się natomiast na stronie 7 pisemnego uzasadnienia wyroku, gdzie Sąd Rejonowy wskazał, że cyt.: „Odwołanie w części, w której wnioskodawczyni domagała się zasądzenia odszkodowania w kwocie 30 000 złotych zostało zaś oddalone” (k.139 akt sprawy). Niefortunne jest użycie przez Sąd Rejonowy sformułowania o oddaleniu odwołania w odniesieniu do kwoty 30 000 złotych, skoro część tej kwoty ,tj. kwota 10 560 złotych została ubezpieczonej przyznana tytułem jednorazowego odszkodowania. Nie ulega jednak wątpliwości, że jest to niezręczność językowa, która nie wpływa na ocenę wyroku Sądu Rejonowego. W świetle treści wyroku oraz całości pisemnego uzasadnienia, zakres rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji nie budzi wątpliwości.

Przechodząc do samego zdarzenia z 9 czerwca 2009r. wskazać należy, że w świetle przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy postępowania dowodowego nie może być wątpliwości, że udział ubezpieczonej w uroczystościach zorganizowanych przez Diecezję D., po których nastąpił powrót przerwany zdarzeniem drogowym, w którym poszkodowana została ubezpieczona pozostawał w związku z wykonywaniem czynności w interesie służby, o których mowa w art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 1972r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji. Tym samym zdarzenie, do którego doszło w drodze z miejsca wykonywania tych czynności jest wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby w Policji – art.2 ust.1 pkt 8 w/w ustawy. Nieuzasadnione jest twierdzenie apelującego, że ubezpieczona nie była w składzie oficjalnej delegacji Komendy Powiatowej Policji w S. na w/w uroczystości i jej udział w tych uroczystościach miał charakter prywatny. Takie twierdzenie apelującego nie uwzględnia istotnych dla sprawy zeznań świadków, w szczególności zeznań ówczesnego Komendanta w/w K. W. R. i jego Zastępcy K. S.. Analiza zeznań tych świadków prowadzi zaś do jednoznacznego wniosku, że ubezpieczona weszła w skład delegacji K. na w/w uroczystości. Z zeznań świadka W.

R. wynika, że w rozmowie z tamtejszym kapelanem Policji wyraził on akceptację co do propozycji tegoż Kapelana, aby ubezpieczona - jeżeli wyrazi na to zgodę - wzięła udział w liturgii i w imieniu grupy zawodowej policjantów odczytała fragment modlitwy. Z zeznań tych wynika ponadto, że sam Komendant z uwagi na obowiązki służbowe nie mógł uczestniczyć w uroczystościach i do udziału w uroczystości delegował swojego zastępcę K. S. polecając mu dobór pozostałego składu delegacji (zeznania świadka W. R. k.80). Z zeznań świadka K. S. wynika zaś, że pierwotnie zaplanował, iż obok niego udział w uroczystości wezmą funkcjonariusze w osobach S. T. i Naczelnika Wydziału Prewencji o nazwisku N., jednakże po tym jak Komendant R. poinformował go telefonicznie, że jeżeli ubezpieczona wyrazi chęć udziału w uroczystości, to należy ją zabrać, plany te uległy modyfikacji i w miejsce funkcjonariusza N. na uroczystości pojechała ubezpieczona (zeznania świadka K. S. k.62v-63v). Okoliczności te jednoznacznie wskazują, że ubezpieczona weszła w skład delegacji Komendy Powiatowej Policji w S. na w/w uroczystości. Okoliczność, że nastąpiło to z inicjatywy Kapelana Policji i że ustalenia te były dokonywane częściowo telefonicznie nie podważają takiej oceny. Gdyby ubezpieczona nie wchodziła w skład delegacji to z pewnością nie byłaby pasażerem samochodu, którym Zastępca Komendanta i pozostali uczestnicy – wszyscy w strojach służbowych udali się na uroczystości i którym następnie – w tym samym składzie wracali z tej uroczystości. Należy zauważyć, że Kapelan Policji konsultował udział ubezpieczonej z Komendantem R. jako jej zwierzchnikiem służbowym. Gdyby ubezpieczona miała wziąć udział w uroczystościach jako osoba prywatna to taka konsultacja w ogóle nie miałaby miejsca. Należy przyjąć argumentację Komendanta W. R., że z uwagi na religijny charakter tego rodzaju uroczystości nie mógł polecić funkcjonariuszowi udziału w uroczystości. Nie można jednak pominąć, że w okolicznościach sprawy Komendant zaakceptował udział ubezpieczonej w uroczystości z możliwością odczytania przez nią modlitwy w stroju służbowym i w rozmowie telefonicznej ze swoim zastępcą poinformował go, że jeżeli ubezpieczona wyrazi taką wolę, to należy zabrać ją na tę uroczystość razem z pozostałymi uczestnikami. Tego rodzaju uzgodnienia byłyby zbędne, gdyby ubezpieczona brała udział w uroczystości prywatnie.

W ocenie Sądu Okręgowego bez znaczenia dla sprawy jest to, czy w dniu zdarzenia ubezpieczona była na urlopie wypoczynkowym, która to okoliczność akcentuje pozwany w uzasadnieniu apelacji. W świetle ustaleń Sądu Rejonowego i powyższych rozważań ubezpieczona brała udział w uroczystościach jako przedstawiciel grupy zawodowej policjantów. Nie wykonywała wówczas obowiązków służbowych, ale inne czynności w interesie służby. To czy była wówczas na urlopie, czy nie, nie zmienia charakteru tej czynności. Ubezpieczona znalazła się w tym konkretnym miejscu i czasie jako przedstawiciel grupy zawodowej policjantów, czego wyrazem był strój jaki miała na sobie.

Bezasadny okazał się również zarzut apelacji dotyczący naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów art.100 i art.98§1 kpc. Nie ulega wątpliwości, że powódka jest w istocie stroną wygrywającą proces. Należy zauważyć, że przedmiotem sporu nie była sama kwota jednorazowego odszkodowania, gdzie można być porównywać wysokość dochodzonej kwoty i kwoty zasądzonej i na tej podstawie ustalać wynik procesu. Główną osią sporu było to, czy zdarzenie z 10 czerwca 2009r. było wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby w Policji i w tym zakresie stanowisko ubezpieczonej okazało się słuszne. Wysokość jednorazowego odszkodowania była kwestią dalszą i w tym zakresie roszczenie ubezpieczonej zostało zaspokojone do kwoty przewidzianej prawem – po ustaleniu wysokości uszczerbku na zdrowiu doznanego przez ubezpieczoną.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art.385 kpc apelację pozwanego oddalił i na podstawie art.98§1 i 3 kpc obciążył go obowiązkiem zwrotu ubezpieczonej kwoty 60 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję - §13 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr163, poz.1348).